

ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΜΑΪΟΥ 2021

ΤΑΞΗ: Γ' ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

ΟΜΑΔΑ ΠΡΩΤΗ

ΘΕΜΑ Α1

Να δώσετε το περιεχόμενο των ακόλουθων ιστορικών όρων:

- α. Αγροτική μεταρρύθμιση
- β. Εθνικόν Κομιτάτον
- γ. ΔΟΕ

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Α2

Να χαρακτηρίσετε τις ιστορικές πληροφορίες που ακολουθούν, γράφοντας στο τετράδιό σας το γράμμα που αντιστοιχεί στην κάθε πληροφορία και δίπλα του τη λέξη Σωστό, αν η πληροφορία είναι σωστή, ή τη λέξη Λάθος, αν η πληροφορία είναι λανθασμένη:

- α. Η κυβέρνηση Τσαλδάρη, που προέκυψε από τις εκλογές του 1933, επιχείρησε να ακολουθήσει μια τακτική αυθαίρετων διώξεων των αντιπάλων της.
- β. Η επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843 έδρασε, ώστε οι πολιτικές και ιδεολογικές αντιλήψεις των κομμάτων να εκφραστούν με μεγαλύτερη σαφήνεια.
- γ. Οι χώρες με τις οποίες η Ελλάδα ανέπτυξε κατά το 19^ο αιώνα εμπορικούς δεσμούς ήταν μόνο τα βιομηχανικά κράτη της Δυτικής Ευρώπης.
- δ. Οι Ψαριανοί πρόσφυγες βρήκαν στην Αίγινα, περισσότερο απ' οπουδήποτε αλλού, το χώρο της μόνιμης εγκατάστασης που επιδίωκαν.
- ε. Οι τρομοκρατικές ενέργειες των Τούρκων, που είχαν σκοπό να προλάβουν εξεγέρσεις των Ελλήνων κατοίκων, όσο καιρό διαρκούσε η Επανάσταση στην κυρίως Ελλάδα δεν εντάσσονταν σ' ένα γενικότερο σχέδιο εκρίζωσης του ελληνικού στοιχείου και το ίδιο ισχύει και για την περίοδο 1914-1922.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ Β1

Να αναφερθείτε στις θέσεις του γαλλικού κόμματος ως προς την εξωτερική πολιτική που έπρεπε να ακολουθήσει η Ελλάδα και στις αιτίες παρακμής του γαλλικού κόμματος.

Μονάδες 13

ΘΕΜΑ Β2

Τι γνωρίζεις για την κατάσταση της ελληνικής βιομηχανίας μετά τους βαλκανικούς πολέμους και για τα οφέλη που προέκυψαν για αυτήν μετά την έλευση των προσφύγων από τη Μ. Ασία ;

Μονάδες 12

ΟΜΑΔΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΘΕΜΑ Γ1

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις απαραίτητες πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται, να παρουσιάσετε:

α. με ποιο τρόπο η Ελλάδα ανέλαβε το κόστος συμμετοχής της στον α΄ παγκόσμιο πόλεμο και (μονάδες 15)

β. τις πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα από τη στιγμή της συμμετοχής της χώρας στον πόλεμο μέχρι και την απόπειρα δολοφονίας του Βενιζέλου (μονάδες 10)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

«Οι πολεμικές δαπάνες της Ελλάδας [για την είσοδό της στον Ά παγκόσμιο πόλεμο] ήταν πάνω από τις οικονομικές δυνατότητές της. Καλύφθηκαν με την φορολογία, την έκδοση χαρτονομίσματος και τον δανεισμό. Για να μπορέσει να διεξάγει τον πόλεμο, οι Σύμμαχοι άνοιξαν πίστωση για την ελληνική κυβέρνηση, μέσω της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος, 12.000.000 στερλίνες η Αγγλία, 30.000.0000 φράγκα η Γαλλία και 50.000.000 δολάρια οι ΗΠΑ. Με βάση αυτές τις πιστώσεις, που θα μπορούσαν να ληφθούν μόνο μετά το τέλος του πολέμου, η Εθνική Τράπεζα εξέδωσε τραπεζογραμμάτια που η αξία τους ανερχόταν στα 850.000.000 δραχμές. Στο τέλος του 1920, το σύνολο των γαλλικών πιστώσεων, το μισό των αγγλικών και τα 2/3 των αμερικανικών παρέμειναν αχρησιμοποίητες. Τέλος, όταν επανήλθε στη χώρα ο Κωνσταντίνος, το 1920, ανακλήθηκαν όλες οι πιστώσεις. Έτσι, ουσιαστικά η Ελλάδα πήρε ελάχιστη οικονομική βοήθεια από τους Συμμάχους κατά τη διάρκεια του πολέμου και βασίστηκε κυρίως στους δικούς της πόρους.

Ι.Ε.Ε., τ. ΙΓ΄, σελ.84- 85.

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Η συμμετοχή της Ελλάδας στον παγκόσμιο πόλεμο δε θα αποτελέσει αυτονόητη συνέπεια της επικράτησης του Βενιζέλου. Η νέα κυβέρνηση Βενιζέλου έπρεπε να αντιπαλέψει με σοβαρές εσωτερικές αντιξοότητες, για να εξασφαλίσει τη συμπαράσταση του λαού. Ακόμα και μετά την έξωση του Κωνσταντίνου, οι αντιβενιζελικοί διατηρούσαν ισχυρά ερείσματα στο χώρο της νοτιοελλαδικής κοινής γνώμης, που επρόκειτο να ενισχυθούν περισσότερο μετά το κύμα διώξεων που εξαπολύθηκε από την κυβερνητική παράταξη. Οι Γερμανοί, εξάλλου, δεν παρέλειπαν να ενισχύουν με κάθε μέσο, κυρίως με οικονομική αρωγή, το έργο της αντιβενιζελικής προπαγάνδας στο εξωτερικό και στο εσωτερικό της Ελλάδας με σκοπό να παρεμβάλλει εμπόδια στην πολεμική προσπάθεια του Βενιζέλου.

Κ. Σβολόπουλος, Η Ελληνική Εξωτερική Πολιτική 1900-1945, εκδ ΕΣΤΙΑ, σελ. 133-134

ΘΕΜΑ Δ1

Συνδυάζοντας τις ιστορικές σας γνώσεις με τις πληροφορίες από τα κείμενα που σας δίνονται, να αναφερθείτε :

- α. στην εξωτερική πολιτική που ακολούθησε ο Ελευθέριος Βενιζέλος απέναντι στην Τουρκία ως πρωθυπουργός της Ελλάδας κατά την τετραετία 1928-32 (μονάδες 16) και
- β. στις αντιδράσεις των προσφύγων απέναντι σε αυτήν την πολιτική (μονάδες 9)

Μονάδες 25

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Ο Κρης πολιτικός αντελήφθη, την επαύριον της Μικρασιατικής καταστροφής, ότι η αποχώρηση των Ελλήνων από την Μικράν Ασίαν, η δημιουργία ενός ομοιογενούς τουρκικού κράτους, η σημειωθείσα κάμψις του ελληνικού δυναμικού, απετέλουν προϋποθέσεις που ήνοιγον νέας προοπτικές εις τις σχέσεις Ελλάδας και Τουρκίας. [...] Η σκέψις του Βενιζέλου ήτο απλή. Αφού η εξόρμησις της Ελλάδας απέτυχε, το ελληνικό συμφέρον απαιτεί να καλλιεργήσει φιλικάς σχέσεις προς την Τουρκίαν. Αι σχέσεις αιταί θα είχαν ως αποτέλεσμα στρατηγικώς να απαλλαγή η Ελλάς της εξ ανατολών πίεσεως και να συγκεντρώση την προσοχήν της προς βορράν οικονομικώς να ανακτήση, έστω και περιωρισμένα, την δυνατότητα οικονομικών σχέσεων με την Τουρκίαν, πολιτικώς να δημιουργήση τους όρους ειρηνικής συμβιώσεως των δυο λαών. Ο Βενιζέλος, ένδεκα ημέρες μετά την εκλογικήν του νίκην, την 30^{ην} Αυγούστου 1928, απέστειλεν επιστολήν προς τον Τούρκον υπουργόν των Εξωτερικών Ρουσδή Βέην, εις την οποίαν ενέκλειε και επιστολήν προς τον Τούρκον πρωθυπουργόν Ισμέτ πασάν. Διά της επιστολής αυτής ο Βενιζέλος επρότεινε εις την Τουρκίαν υπογραφήν ελληνοτουρκικού συμφώνου φιλίας και μη επιθέσεως, εφόσον απεδεικνύετο ότι η Τουρκία δεν είχε βλέψεις επί ελληνικών εδαφών και η Ελλάδα επί τουρκικών. Ο Βενιζέλος κατέληγεν ότι η υπογραφή του συμφώνου τούτου θα καθίστατο δυνατή ευθύς ως επετυγχάνετο η ρύθμισις των δημιουργηθεισών εκ της συμβάσεως περί ανταλλαγής πληθυσμών εκκρεμοτήτων.

Γρ. Δαφνή, Η Ελλάς μεταξύ δύο πολέμων (1923-1940), τόμ. Β', εκδ. Κάκτος, Αθήνα 1997, σελ 477

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

[απόσπασμα από τον λόγο που εκφώνησε ο πρωθυπουργός Βενιζέλος κατά την συνεδρίαση της ψήφισης της Συμφωνίας της Άγκυρας στην ελληνική Βουλή]

«...Παλαιοί και νέοι Έλληνες, [...] θα βαδίσωμεν από τούδε και εις το εξής ηνωμένοι και συνεργαζόμενοι δια το γενικόν καλόν. Η παράτασις της εκκρεμότητος των μετά της Τουρκίας ζητημάτων μας, θα κατέστρεφε κυρίως τους Κωνσταντινουπολίτας. Οι αριθμοί και τα γεγονότα αποστομώνουν όλους τους επικριτάς τους κοπτομένους δήθεν δια τα συμφέροντα των προσφύγων. [...] Οι παρουσιαζόμενοι ως προστάτες των προσφύγων προσφυγοκάπηλοι, [...] μη έχοντες ούτε όσιον ούτε ιερόν, είναι έτοιμοι να θυσιάσουν τα πάντα, και αυτό το έθνος αν ημπορούσαν δια να ικανοποιήσουν τους συμφεροντολογικούς των υπολογισμούς. ...»

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Η αναγγελία της υπογραφής της ελληνοτουρκικής συμφωνίας της 10ης Ιουνίου έθετε τέλος στις όποιες ελπίδες είχαν οι πρόσφυγες, που αντιλαμβάνονται πλέον ότι στις «χαμένες πατρίδες», πρέπει να προσθέσουν και τις «χαμένες περιουσίες». Προσφυγικές οργανώσεις από όλη την Ελλάδα θα εκφράσουν την αντίθεσή τους στη ψήφιση του Οικονομικού Συμφώνου και με ανακοινώσεις τους κατήγγειλαν τη Συμφωνία ως «εγκληματική», «απάνθρωπη» και «αντεθνική», που καταπατά τα περιουσιακά δίκαια των Ελλήνων ανταλλαξίμων. Καλούσαν τους πρόσφυγες να βρίσκονται σε εγρήγορση, απαιτώντας «συγχρονισμόν ενεργειών, δράσεως και αμύνης, απόλυτον πειθαρχίαν και αυστηράν εχεμύθειαν»,

Ξενίδης Κυριάκος, «Το Οικονομικό Σύμφωνο της Άγκυρας (1930) και η υποδοχή του στην Ελλάδα».

ΚΕΙΜΕΝΟ Δ

Η ελληνοτουρκική προσέγγιση αποδείχτηκε με την πάροδο του χρόνου πράξη απόλυτα σύμφωνη προς τις υπαγορεύσεις του πολιτικού ρεαλισμού. Η ελληνοτουρκική προσέγγιση επιβαλλόταν με την πάροδο του χρόνου στο διεθνή διπλωματικό στίβο σαν πράξη δηλωτική της ελεύθερης και ανεξάρτητης βούλησης των δυο γειτόνων λαών να ξεπεράσουν τις αντιθέσεις του παρελθόντος και να βαδίσουν από κοινού στον δρόμο της φιλίας και της συνεργασίας.

ΙΕΕ, τόμος ΙΕ, σελ 354-5

Ευχόμαστε επιτυχία!!!